

تاثیر وضعیت پرونیوتوری پا و ارتز گوه داخلی بر بالانس استاتیک و متغیرهای زمانی - مکانی راه رفتن در سالمندان

فاطمه همتی^۱، سعید فرقانی^۲

۱. دانشجوی دکترای تخصصی ارتوز و پروتز، دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی، fatemehemati97@gmail.com
۲. دکترای ارتوز و پروتز، استادیار دانشکده علوم توانبخشی، مرکز تحقیقات اسکلتی-عضلانی دانشگاه علوم پزشکی اصفهان

مقدمه: سالمندی می تواند با افزایش پرونیشن پا باعث تغییر شکل و حرکت بیش از حد مفاصل پا شود که ممکن است بر تعادل و راه رفتن تاثیر بگذارد. مداخلات ارتزی ممکن است تاثیرات مهمی بر تعادل و راه رفتن سالمندان داشته باشد. بنابراین هدف از این مطالعه بررسی تاثیر وضعیت پرونیوتوری پا و ارتز گوه داخلی بر بالانس استاتیک و متغیرهای زمانی- مکانی راه رفتن در افراد سالمند است.

مواد و روش کار: ۹ سالمند سالم با وضعیت پرونیوتوری و ۱۳ سالمند سالم با وضعیت نرمال پا مورد مطالعه قرار گرفتند. از شاخص پوسچر پا برای تعیین وضعیت پا استفاده شد. بالانس استاتیک طی ایستادن روی دو اندام با استفاده از دستگاه سکوی نیرو در چهار وضعیت مختلف (دو نوع ارتز گوه داخلی ۵ و ۸ درجه عرضی و دو نوع کفی ساده) ارزیابی شد. متغیرهای زمانی- مکانی نیز طی چهار نوع مداخله ی ارتزی ارزیابی شد.

نتایج: تفاوت معنی داری در متغیرهای زمانی- مکانی و بالانس استاتیک در دو گروه سالمند با وضعیت نرمال و پرونیوتوری پا با وجود کفی ساده وجود نداشت. استفاده از ارتز نیز در هیچ یک از دو گروه تاثیر معنی داری نداشت.

نتیجه گیری: به نظر می رسد افراد با وضعیت پرونیوتوری بالانس استاتیک ضعیف تری نسبت به گروه با پای نرمال دارند هر چند این تفاوت معنی دار نبود. از آنجایی که ارتز گوه داخلی تاثیر مخربی بر بالانس سالمندان نداشت شاید بتوان از آن بدون ترس از اختلال بالانس در سالمندان با مشکلات پا و مچ پا استفاده نمود.

کلمات کلیدی: سالمندی، بالانس استاتیک، متغیرهای زمانی- مکانی، ارتز گوه داخلی